

STRENGTHEN CREATIVE COOPERATION

Интро

"Treme Terra" е проект на "Instituto Nacao", бразилска неправителствена организация. Групата е основана през 2006г. от Жоао Нашименто и неговия баща Диньо Нашименто в квартал на Сао Пауло, който е известен със силните си културни традиции. Оттогава "Treme Terra" се стреми да подпомага промоцирането и разпространението на Афро-Бразилската култура. На местна почва групата организира най-вече арт-уъркшопи за деца и младежи на възраст между 8 и 21 години от бедни семейства. Най-добрите от участниците в уъркшопите стават част от сценичната част на групата и развиват програми, които да представят пред широката публика. "Terreiro Urbano" е последната разработка на групата. Музиката играе изключително важна роля в развитието на постановката. Тя е неразделна част от всяка сцена. "Terreiro urbano" е базирана на символичното представяне на xire (xire = традиционна практика за региона Candomble, поредица от песни и танци, радостно посрещане на всички Orishas). Танц, музика, песен, рап – всичко това е съчетано на сцената под формата на впечатляващ ритуал.

CULTURA DE RESISTÊNCIA

Треме Тера в България

Датата беше 20 октомври 2013 г., денят неделя, часът 18:10, а мястото от където щеше да започне всичко летище София. В уречения час за пристигане на следващата група от Детския културен керван, притаили дъх, ние (Зорница Станева и Жени Личева – представители на ФРКБПГО) с огромно нетърпение и вълнение очаквахме момента, в който вратите на сектор „Пристигащи“ на софийското летище ще се отворят и през него ще преминат младежите от бразилската група Треме Тера. И ето, че не след дълго този момент настъпи и пред нас се появиха осем усмихнати младежи готови да покорят българската публика със своя талант и професионализъм.

Времето необходимо за пристигането на автобуса, който трябваше да ни закара до Пловдив – градът, чиято земя предстоеше да бъде разтърсена в следващата една седмица от ритмите на афро-бразилски музика и танци – беше използвано любознателните младежи, за да научат и своите първи думички на български език. Разбира се, както можеше да се очаква, първата дума, която членовете на група пожелаха да научат беше „Здравей“, веднага след което към българския им речник бяха добавени още думи като „благодаря“, „извинявай“, „моля“ и т.н., които е важно да се отбележи, че изговаряха много правилно и които впоследствие умело използваха при общуването си с българската публика. Не след дълго автобусът вече беше на

паркинга, което означаваше, че веселата група можеше спокойно да се отправи към града под тепетата. Около два часа бяха необходими, за да стигнем до хостела (Улпия хаус), в който всички заедно трябваше да пребиваме следващите седем дни. След разтоварването на багажа и инструментите дойде ред на „най-сладката“ част от деня, а именно вкусната българска вечеря, която набързо успяхме да спретнем на нашите бразилски гости. По време на приятната вечеря заедно с групата обсъдихме и всичко онова, което предстоеше да се случи в следващата една седмица в рамките на Община Пловдив и не само. След като нещата вече бяха напълно ясни, добре похапнали всички се отдадохме на заслужена почивка – все пак групата имаше нужда да си отпочине добре преди първата си поява пред българска публика.

Съгласно предварително разработената програма на групата от страна Фондация за развитие на културния и бизнес потенциал на гражданското общество и Община Пловдив, Треме Тера трябваше да изнесат цели осем представления – в шест училища, в народно читалище и в Драматичния театър Пловдив – както и да и да проведат един уъркшоп с учениците от Хуманитарната гимназия „Св. Св. Кирил и Методий“ – Пловдив.

Ден първи – 21 октомври (понеделник)

Първото представление на Треме Тера беше насрочено за 14:30 часа, което означаваше, че младежите можеха да си позволят да поспят повече и съответно да си починат по-добре. Достатъчно време беше отделено и за пълноценна закуска – изключително важен фактор за доброто начало на деня – която отново беше типично българска: баница със сирене и боза. Така вече свежи, отпочинали и добре закусили членовете на групата се отправиха към покоряването на първата българска сцена, тази на Средно общообразователно училище „Свети Седмочисленици“.

Със самата си поява в училището Треме Тера предизвикаха голям интерес и то не само от страна на учениците, които буквално на тълпи се стичаха към залата, в която щеше да се състои

представлението, но и от страна на учителите, ръководството и помощния персонал на гимназията. Всички те бяха еднакво ентузиазирани и нетърпеливи да започне представлението, до чието начало всъщност не оставаше много време, поради което младежите от групата, като едни истински професионалисти, веднага се втурнаха да подготвят своите инструменти и сценични костюми, които не бяха никак малко. Предстоеше артистите да се представят пред публиката със своята постановка „Terreiro urbano”, в която са съчетани танц, музика, песни и рап под формата на един наистина впечатляващ ритуал. Ритуал, който изцяло се базира на символично представяне на различни божества от афро-бразилската култура, т.нар. Ориши. Спектакъл от подобен ранг изисква доста технологично време за подготовка, както и използването на различни костюми и инструменти – от барабани и цимбали до газови бутилки и метални съдове.

Когато сцената беше вече напълно готова, а техниката и инструментите настроени вратите на залата бяха отворени за вече изгарящата от нетърпение публика. Вкупом учениците „влетяха” в залата и само за няколко минути я изпълниха изцяло не само с присъствие, но и с весели възгласи и възклицания. Децата не скриваха неудържимото си желание представлението да започне. Не след дълго това тяхно желание беше задоволено, началото на поставката беше дадено и под бурните аплодисменти на учениците Треме Тера се появи на сцената, готови да разтресат от танци и музика земята под краката си.

Още със самата поява на младежите от групата на сцената, атмосферата в залата се нагорещи – децата бяха силно впечатлени от сценично поведение и присъствие на артистите. Магията от танци и музика не им позволи да отвърнат поглед

ните за миг от уникалния спектакъл, с който групата ги даряваше. Всяка следваща част от представлението все по-силно и по-силно ентузиазираше публиката и когато се стигна до кулминационната точка на постановката младежите от Треме Тера вече бяха част от самата публика и обратното – всички заедно танцуваха и се забавляваха.

Последният общ танц на групата с учениците неустоно премина в приятелски разговор. Децата разговаряха с новите си музикални любимци, правиха си снимки, искаха автографи. За тях това беше идеална възможност да разберат нещо повече за самите артисти, за тяхната култура, за техните традиции. Всеки един от членовете на групата успя да усети вниманието и топлите и искрени чувства, с които децата от училището ги обсипаха.

След направените множество снимки, след раздадените десетки автографи дойде време групата да се сбогува със своите нови приятели и да се отправи към хотела за кратка почивка преди вечеря. Ресторантът, който за поредна година беше избран да гощава с традиционни български ястия нашите гости от Детския културен керван беше „Кухнята на Рая“. Те бяха изготвили специално меню за младежите от Треме Тера за целия им престой в България. Казано с други думи, вечерята се очертаваше да бъде много вкусна, затова без да губим много време се запътихме към ресторанта. Пътят от хотела до „Кухнята на Рая“ преминаваше през главната улица на Пловдив, която представлява основна пешеходна зона в центъра на града, на която са ситуирани много магазини, търговски центрове, кафенета и сладкарници и най-важното стар римски стадион, намиращ се точно под самата улица.

Топлото есенно време, в което бразилците завариха Пловдив, беше една от основните причини цялата главна улица да е изпълнена от множество усмихнати хора, излезли на разходка, редица улични музиканти и танцьори, които озвучаваха и подсилваха с присъствието си кипящата от живот пловдивска улица. Тази пъстра и цветна картина изключително много се хареса на младежите от Бразилия, които с грейнали лица и песен на уста преминаваха из улицата, спирайки се разбира се пред всеки един от

уличните музиканти, за да ги послушат и аплодират. Така веселата група се придвижи лека-полека до ресторанта, където се насладиха на вкусната вечеря под звуците хубава музика и интересни истории. Така завърши първият ден на бразилската група Треме Тера в България.

Ден втори – 22 октомври (вторник)

Вторият ден от престоят на бразилските ни гости в Пловдив се очертаваше да бъде изключително натоварен и същевременно много интересен, тъй като им предстоеше да проведат и първия си уъркшоп с български ученици. Любезен домакин на Треме Тера в този ден щеше да бъде Гимназия с хуманитарен профил “Св. Св. Кирил и Методий”, която освен за уъркшопа беше ангажирала група и за изнасяне на програмата “Terreiro Urbano”. С други думи казано днешния ден на Треме Тера беше изцяло посветен на учениците от художествената гимназия. Групата трябваше първо да изнесе своята музикална и танцова постановка, след което да проведе и уъркшоп с около 20 деца от гимназията.

Залата, която училището беше предвидило за представлението и уъркшопа на бразилските си гости беше много впечатляваща както от естетическа, така и от историческа гледна точка. Съхранила в себе си духа и спомена за епохата на Българското възрождане, тя впечатлява с изящния си интериор и добрата си акустика. Какво можеше повече да се желае, всичко беше просто идеално и

единственото, което ни оставаше е да се залавяме за работа – подготовка на сцената, инструментите и озвучаването. В оставащите десетина минути преди началото на представлението, пред вратата на залата учениците едва удържаха желанието си да влязат

вътре и непрекъснато питаха „кога ще започва представлението“, „време ли е вече“, „те готови ли са“ и т.н. След около десетина минути техните въпроси намериха своите положителни отговори и стартът на шоуто беше даден. Още с излизането си Треме Тера успя да разтърси публиката – различните сценични костюми, енергичните танци, интересните музикалните инструменти, уникалните песни силно впечатлиха децата, които не можеха да откъснат поглед от тях. Към края на представлението когато афро-бразилските ритми съвсем бяха обладали учениците от хуманитарната гимназия, един от тях дори успя да се включи за кратко към танците на групата. Постановката се превърна в истинско забавление както за децата, така и за членовете на Треме Тера.

Както можеше да се очаква и това представление завърши с бурни аплодисменти и въпреки че спомените в съзнанията на децата щяха да останат завинаги, те не пропуснаха да си направят снимки с всеки един от членовете на група, да си вземат от автографи от тях и лично да им кажат колко много са ги харесали. Едва след цялата тази еуфория Треме Тера можеха да се оттеглят за кратка почивка и един бърз обяд преди започването на уъркшопа.

Уъркшопът с около 20 деца от хуманитарната гимназия беше насрочен за 15:30 часа или само един час след приключване на представлението. Залата беше вече готова, което означаваше, че групата можеше да използва изцяло кратката пауза, за да събере нови сили преди отново да „взриви“ сърцата на вече очакващите ги ученици.

Тъй като групата на разполагаше с достатъчно инструменти за всеки един от участниците в уъркшопа, членовете ѝ взеха решение да научат децата на различни танци, като самба, капоейра и др. Началото на работната среща беше дадено от Херкулес, който помоли всеки един от участниците да се вслуша в ритъма на сърцето си и да го претвори в движение, което да покаже пред всички останали, които пък от своя страна трябваше да се вслушат в неговия ритъм и да пресъздадат. Така след като всеки един от тях вече беше илюстрирал своя пулс, различните ритми бяха слени в едно под формата на танц, който пречупи свенливостта и началното притеснение на участниците. Културната палитра от български и афро-бразилски танци и песни изпълни залата. Българските ученици безпроблемно уловяха стъпките и движенията и без никакво колебание се впусаха в различните предизвикателства, които членовете на групата им отправяше с всяка изминала минута. За голямо учудване на бразилците едно от децата, участващи в уъркшопа беше шампион на България по салса, което беше достатъчен повод Бруна Мария (Треме Тера) да го покани на танц и заедно да разтресат сцената под звуците на смесицата от африкански и латиноамерикански ритми. Културният обмен между бразилчета и българчета се превърна в истинско забавление,

както за едните, така и за другите и дори след края на уъркшопа те не можеха да спрат да танцуват и да общуват помежду си. Треме Тера бяха силно впечатлени от темперамента и страстта, с която децата се раздаваха на сцената и споделиха, че българите и бразилците много си приличат в това отношение. Те чувстваха българските деца много близко до себе си, до своя манталитет и темперамент.

Въпреки прекараните повече от два часа с групата, българските младежи не можеха да се разделят току-така със своите нови кумири. Трябваше всеки един от тях да си направи снимка за спомен и разбира се да обмени данни за контакт, защото беше ясно – те вече са приятели, които щяха да продължат да общуват помежду и след заминаването на групата от Пловдив.

С вкусна вечеря и спокойна почивка приключи изпълненият с много положителни емоции и настроение втори ден на Треме Тера в града под тепетата. А какво ги очакваше утре...предстои да разберем.

Ден трети – 23 октомври (сряда)

Графикът на групата за този ден отново беше натоварен. Тя трябваше да изнесе представление в две различни училища – СОУ „Димитър Матевски“ и Национална художествена гимназия „Цанко Лаврентов“. За да успее с неговото изпълнение младежите от Треме Тера трябваше да станат рано, да закусят добре и да се запътят към първото училище, в което трябваше да се представят, а именно СОУ „Димитър Матевски“.

СОУ „Димитър Матевски“ е едно от големите училища в града, но за съжаление не разполагаше с актова зала, поради което Треме Тера трябваше да изнесе своето

представление във физкултурния салон на училището. Салонът беше огромен и можеше да побере голяма част от учениците, уещи тук. Групата като цяло много хареса мястото, но имаше нещо, което хора с техния професионализъм не биха могли да подминат и това ехото, което се получаваше при най-малкото движение в салона. Този проблем трябваше да бъде разрешен, за да може шоуто да бъде представено в целия му блясък. Не след дълго решение на проблема беше измислено: в този салон, в който се провеждаха занятия по спорт се използваха дюшеци при различните занимания на децата за предпазване от нараняване. Те бяха умело използвани от членовете на група. Заслани по пода в залата дюшеците поглъщаха до голяма степен получаващите се трептения в залата и ехото намаля, а с появата и на публиката съвсем щеше да изчезне, което означаваше, че Треме Тера можеше спокойно да продължи с обичайната си подготовка на сцената и на тях самите на предстоящото само след около час представление.

Оставаха броени минути до старта на представлението, когато достъпът на децата до салона беше вече разрешен и те можеха да заемат своите места. Еуфорията беше голяма, само при вида на вече готовата сцената, децата силно се развълнуваха. Всеки един от тях искаше да застане най-отпред, за да ги вижда най-добре, за да може да се

докосне до тях. Никой не искаше да отстъпи и едва когато се намесиха преподавателите и разпределиха местата, представлението можеше да започне.

Групата беше посрещната от препълнената зала много сърдечно, с грейнали лица децата не спираха да ги аплодират и възхищение да следят всяко едно тяхно движение. Ритмите, които излизаха изпод барабаните и цимбалите преминаваха през децата като импулс, който ги караше да се усмихнат и да затанцуват заедно с групата. В погледите им се четеше истинско изумление и възхита, които се засилваха с всяка изминала част от този танцов и музикален спектакъл.

CULTURA DE RESISTÊNCIA

След грандиозното шоу настъпи най-очаквания момент за учениците – раздаването на автографи и правенето на снимки за спомен. Те старателно се бяха подготвили с дневници и тефтерчета, в които да съберат посланията и автографите на всеки един от бразилците. Времето, което трябваше да изчакат, за да се доредят за снимка, беше използвано от децата да отгледат отблизо различните инструменти на Треме Тера. И докато момичета се вглеждаха в различните сценични костюми на групата, момчетата не отнемаха поглед от различните и многобройни инструменти, част от които виждаха за първи път в живота си. Едва след като всички желаещи получиха снимка и автограф, бразилските младежи можеха да събират своя антураж и да се отправят към следващата точка от своето българско турне.

Националната художествена гимназия „Цанко Лавреентов“, като едно събирателно място на таланти и хора, ценящи изкуството независимо от неговите проявления, беше решила да посрещне своите бразилски гости на едно по-специално място – Регионалният исторически музей в град Пловдив. Залата, в която щеше да се проведе представлението, също като залата в Хуманитарната гимназия, беше истински шедьовър на българската архитектура и строителство. Тя умело съчетаваше разчупения архитектурен стил от началото на 20 век с редица експонати с висока историческа стойност, датиращи от различни епохи от развитието на българската държава. Треме Тера усетиха силата на това магическо място и знаеха, че днешното представление няма да е като всички останали. Спазвайки всички препоръки на уредниците на музея за поддържане на дистанция от излаганите исторически експонати, поради опасност от задействане на системата за сигурност на музея, групата подготви сцената за своето предстоящо пето представление в Пловдив.

CULTURA DE RESISTÊNCIA

Сцената беше вече готова, а до началото на представлението имаше почти един час, който младежите можеха да използват, за да си починат между двете участия и разбира се, за да обядват. Ресторантът, в който по принцип се храни групата, беше подготвил специални сандвичи, с които младежите да се подсилят. Вече презаредени и отпочинали, доколкото това е възможно, бразилските артисти бяха готови да посрещнат своята публика. Залата в музея нямаше капацитет да събере повече трийсетина души, поради което не всички учениците от гимназията щяха да имат възможността да се насладят на изкуството, което Треме Тера с пълни шепи раздава на своите зрители. В уречения час подбраната публика, съпроводвана от своя директор, бяха в залата и нетърпеливо заеха своите места. Сред гостите на представлението на бяха също така и представители на Община Пловдив. Всичко беше напълно готово оставаше само групата да бъде обявена и да се появи на сцената. Не след дълго и това

се случи, под мощните звуци на барабани и газови бутилки Треме Тера се появиха пред тръпнеща в очакване публика. Спектакълът беше зашеметяващ и това ясно се четеше в развълнуваните погледи на ученици, които оцениха изключително високо това, което им беше представено. След края на шоуто българчетата имаха възможност да зададат различни въпроси на групата, като например „кога започват тази си артистична и същевременно благотворителна дейност“, „в кои други държави са били преди да пристигнат в България“, „харесва ли им в България“ и т.н. | Всеки един от зададените

CULTURA DE RESISTÊNCIA

въпроси намери своя отговор, което означаваше, че учениците от Художествената гимназия можеше вече спокойно да си разменят контактите с членовете на групата, да се снимат с тях и разбира се да получат автографи. Те не пропуснаха възможността да споделят с Треме Тера колко много са харесали тяхното представление и колко силно са впечатлени от тяхното присъствие на сцената. След сладката размисълка и добре свършената работа младежите от групата можеха доволно да се оттеглят на заслужена почивка.

Ден четвърти – 24 октомври (четвъртък)

За разлика от предишните слънчеви, на които се радваше Треме Тера в Пловдив днешната сутрин не беше такава – гъста мъгла беше обхванала причудливия български град и не даваше на слънцето да прокара през нея нито едно от своите сгряващи лъчи. Всички силно се надявахме, че слънцето ще успее да пребори мъглата и мрачните облаци, тъй като първото представление на групата за днес трябваше да се проведе на открито. След закуска, младежите от Бразилия веднага се запътиха към Основно училище „Екзарх Антим I“, което в 13:30 часа трябваше да приветства своите дългоочаквани гости – Треме Тера. Още с пристигането си групата се залови да подготвя импровизираната сцена в двора на училището. Първоначално подготовката вървеше безпрепятствено, но когато удари звънецът за междучасие и учениците

излязоха на двора подготовката стана „мисия невъзможна“. Развълнуваните учениците наобиколиха групата с молба за автографи, за снимки, те изгаряха от желание да потупат по барабаните, да ударят цимбалите, да си говорят с членовете на групата. Напълно

RESISTENG

непринудени и естествени в реакциите си децата не осъзнаваха, че по този начин пречат на групата и само забавяха момента, в който истинският спектакъл ще започне. С много усилия от страна на всички участващи в организацията на представлението хора сцената, инструментите, озвучаването и самите артисти бяха готови и представлението можеше да започне.

Щом младежите от Бразилия се появиха на сцената, малките малчугани не можаха да скрият вълнението си. Всичко за тях беше толкова интересно, че те започнаха да подскачат, да се опитват да повторят движенията, показвани от артистите, да се докоснат до самите артисти, да се уверят, че са истински. Без да се усещат децата постепенно стесняваха кръга около Треме Тера, за да могат да бъдат колкото е възможно по-близо до тях. Поради това се наложи учителите да „разделят“ фенове от

групата, за да може тя да представи своята постановка в целия ѝ блясък. Краят на шоуто по никакъв начин не усмири разпалените малки фенове, напротив, в един глас те започнаха да скандират „още, още, още“. Треме Тера не успя да устоят на този мил жест и поздравиха веселата публика с още едно изпълнение, по време на което се

хванаха на влачке с всички деца от публиката. Забавление струеше отвсякъде, усмихнати лица подскачаха, пееха и се забавляваха. След като приключи и последното изпълнение на групата, малчуганите веднага се въоръжиха с листове, химикалки и фотоапарати и „нападнаха“ Треме Тера“ за снимки и автографи. Групата беше успяла

да докосне сърцата на всяко едно от децата и не можеше да си тръгне без им остави нещо за спомен.

След това наистина запомнящо се изпълнение, Треме Тера трябваше да се отправи към мястото на следващото си участие за деня, което за разлика всички предишни представления нямаше да се проведе на територията на град Пловдив, а в град Перушица и по-конкретно в Народно читалище „Просвета”.

Младежите от Бразилия бяха посрещнати в град Перушица по стар български обичай с хляб и сол от две момчета, облечени в традиционни български носии. Те приветстваха с добре дошли своите гости и подканиха да опитат изпечената в тяхна чест питка. След като бяха официално посрещнати

членовете на Треме Тера имаха възможност да направят и кратка обиколка в град Перушица – град с богато минало и славна история, пазещ и до ден днешен спомените от времето на българското националноосвободително движение. Те успяха да видят едно от първите български светски училища, сградата на историческия музей и стара местна църква, която все още пази между стените несломимия български дух, смелост и чест, както и капките пролети в името на свободата на България. След тази кратка, но наистина впечатляваща обиколка, Треме Тера се запътиха към зала, която само след по-малко от два часа щеше да се изпълни от учениците от местното училище.

Щом видяха залата, младежите от групата направи ахнаха – сцената беше голяма и просторна, седящите места в публиката бяха достатъчно, че да поберат цялото училище и не само, осветлението и озвучаването бяха на нужното ниво. Тези условия вдъхновиха групата да добавят към своето изпълнение, нещо, което досега не са правили. За целта им беше необходима нощна лампа и изгасване на осветлението в залата в точно определен момент. С помощта,

оказана от страна на служителите на читалището не след дълго всичко вече беше напълно готово и публиката можеше да заема местата си в залата. Завесите бяха

дръпнати и представлението можеше да започне под силните аплодисменти на непрекъснато множащата се публика. Началото беше дадено и мощни удари на барабани разтресаха залата. Със смаяни погледи и разтуптени в ритъма на музиката сърца зрителите се любуваха на музикалния и танцов спектакъл, който

изнасяше Треме Тера. В уговорения час светлините в залата бяха изгасени и изведнъж на фона на едва мъждукащата светлина на лампата се изви силуетът на една от Оришите, които Бруна Мария пресъздаваше на сцената. Публиката беше притаила дъх и никой не помръдваше, всички се бяха пренесли изцяло в илюстрирания от страна на групата божествен свят.

Представлението беше вече на финалната си права, когато едно малко детенце,

на видима възраст около две години, водено от своята баба с огромен букет цветя се насочи към сцената и поднесе букета на Треме Тера. Младежите силно се развълнуваха от милия жест и докато му благодаряха на сцената се появи и ръководителката на читалище „Просвета“, която поднесе по един букет цветя на всеки един от членовете на групата и им благодари за чудесното изпълнение, на което ги бяха направили свидетели днес. Така с размяна благодарности и мили думи завърши едно от най-запомнящите се изпълнения на бразилската група в България.

Ден пети – 25 октомври (петък)

Петият ден от престоят на Треме Тера в Пловдив се очертаваше да бъде спокоен и по-малко натоварен с оглед на изминалата седмица. В този ден те щяха да имат само едно представление, което означаваше, че ще имат повече свободно време за себе си.

Последното училище, в което трябваше да се представи групата беше Националната търговска гимназия. Представлението беше обедно, така че веднага след закуска младежите се отправиха към училището, за да се подготвят навреме за представлението.

Търговската гимназия разполагаше с хубава актова зала с широка сцена и добро техническо оборудване – добра предпоставка за бързото подготвяне на групата за представлението.

Отново, както и навсякъде другаде Треме Тера предизвика голям интерес от страна не само на самите ученици, но от страна на учителите, педагогическите

съветници и помощния персонал на училището. Всички те искаха да станат свидетели на впечатляващия спектакъл, за който вече се носеха легенди от останалите училища, в които групата беше гостувала в изминалата една седмица. Днес те имаха възможност да станат част от бразилската стихия покорила

Пловдив. Представлението в Търговската гимназия премина повече от успешно – публиката ги прие много радушно и те успяха да усетят това. Задоволството от добре свършената работа и доброто посрещане се четеше по лицата им. С широки усмивки и

CULTURA DE RESISTÊNCIA

хубави спомени те се запътиха към хостела, от където след кратка почивка щяха да посетят Старият град на Пловдив.

Старият Пловдив представлява уникален градски организъм изграден от археологически обекти, музеи и галерии с ценни експонати, старинни сгради, действащи храмове, уютни кафенета и ресторанти, учебни сгради, по-стари и по-нови жилищни постройките, живописни калдъръмени улици. Именно на тези красоти в слънчевия октомврийски ден имаха възможност да се насладят нашите

приятели от Бразилия. От всички достойнства на Стария град младежите бяха най-силно впечатлени от Античния театър на Тримонциум, който е построен в началото на II век и един от най-добре запазените до наши дни антични театри в света. За съжаление по време на обиколката театърът беше затворен за посетители и членовете на групата не можаха да го видят в целия му блясък. Силната си възхита от това антично място обаче ги накара да си обещалят, че се върнат там отново в неделя сутринта преди заминаването им от Пловдив. Разходката продължи по главната улица на града, след което се насочихме към един от най-популярните типично български ресторанти в Пловдив „Мегдана“, където изненадите за младежите от страна на българските им домакини щяха да продължат.

Ресторант „Мегдана“ представлява една малка възстановка на българския бит и култура, в който се съхраняват народните традиции. Именно тук в най-силна степен Треме Тера можеха да усетят всичко онова, което е най-типично и характерно за българските обичаи и нрави. Групата много хареса това място и тяхното добро първо впечатление от него беше допълнително подсилено от музикално-танцовата програма, която беше представена тази вечер в ресторанта. За тях беше интересно да видят различните традиционни народни песни, танци, носии и инструменти. Освен, че опознаваха нови страни от лицето на България в ресторанта младежите можаха и на воля да се позабавляват в ритъма не само на народните български песни, но на популярни поп изпълнения, които диджеят подбра специално за гостите на

заведението след музикално-танцовата програма. Така след много песни, танци и забавления и приключи и петият ден от престоя на Треме Тера в България.

Ден шести – 26 октомври (събота)

Програма на младежите от Бразилия за съботния ден беше много по-различна от тези на изминалите пет дни. Днес те имаха едно единствено участие, което обаче нямаше да се състои в някое от пловдивските училища. Публиката, пред която трябваше да се представи за последен път в България нямаше да бъде съставена само от ученици и учители, напротив това представление щеше да стане достояние на всички жители на град Пловдив, който имаха желание да се насладят на афро-бразилската култура пресъздадена от осемте младежи от Бразилия. Преди последната си изява обаче Треме Тера имаха цял ден на разположение, за да опознаят други непознати за тях красоти на българската държава, какъвто е именно Бачковският манастир.

Без да се губи ценно време след обилната и вкусна закуска групата се отправи към едно от най-съкровениите кътчета на Родопска планина село Бачково, където в гъстия и причудлив балкан се беше сгушил Бачковският манастир. Бразилците успяха да обиколят целия манастир, както и да открият вратата на дългогодишната история скрита и дълбоко пазена между стените на манастира. След обиколката на това свято и презареждащо място, с бавна стъпка тръгнахме обратно към селото, където ни очакваше автобуса, който трябваше да ни върне обратно в Пловдив. Пътят, който води до и съответно от манастира и осеян с малки сергийки със сувенири, керамични съдове, чанове, плодове, сладка, мед, чайове, подправки и както ли още. Всички тези продукти са произведени от самите жители на селото и до голяма степен пресъздаваха българския бит и култура. Членовете на групата много се впечатлиха от тази изпълнена с хора калдъръмена уличка и решиха да си купят нещо за спомен и разбира се подаръци за техни роднини, близки и познати. След близо час всички вече бяха готови и можеше спокойно да се отправим отново към Пловдив, където след вкусния обяд в „Кухнята на Рая“ предстоеше подготовката и за последното и най-грандиозно представление на групата в Драматичен театър Пловдив.

Драматичен театър Пловдив е едно от основните културни средища в града под тепетата. Днес една от неговите зали щеше да бъде буквално разтърсена, както никога

досега от бразилската фортуна Треме Тера. С пристигането си в театъра групата се заеха с подготовката. На тази професионална сцена младежите можеха да си позволят да използват услугите на тонрежисьори, озвучители, монтажисти и т.н. След като подготвиха инструменти и настроиха всички необходими им за представлението микрофони, момчета от групата се заеха с осветлението на сцената и на залата като цяло. През това време момичетата загреваха и се разпяваха, като междувременно изпипваха и последните детайли от украсата на за сцената. Десет минути преди старта на шоуто вратите на залата бяха отворени за зрителите. Бързо, бързо те заеха местата си и с огромно вълнение и доза любопитство зачакаха появата на групата на вече готовата сцена. Сред публиката бяха и ученици, които вече бяха имали възможността да гледат постановката „Terreiro Urbano” по време на някоя от предишните изяви на групата. Явно са харесали бразилските младежи толкова много, че искаха отново да се насладят да тяхното изпълнение. Както можеше да се очаква и тук още с появата си на сцената Треме Тера успя да взриви публиката, която по време на цялото представление не спря да ги аплодира. На края на постановката всички вече бяха на крака, танцуваха и

искрено се забавляваха, а групата приветства всички да слязат на сцената и заедно да последват ритъма на танца. Така представлението се превърна в общо веселие, което отново

завърши с много мили думи, много снимки и много автографи.

Последната нощ на бразилските ни гости в България беше предвидена за подобаваща прощална вечеря, подготвена специално за тях. За да не губим ценно време, веднага след прибирането ни от Драматичния театър се захем с приготвянето на вечерята – паста с различни сосове и подправки. Докато групата си почине след представлението всичко беше вече готово и можеше да сядаме на масата. Под звуците на различни бразилски песни веселата компания си хапваше сладко, сладко, разказваше си различни истории, смееше, забавляваше и не искаше дори и да си

помисля ще утрешния ден ще бъде последен. И така неусетно отлетя и последната вечер на нашите мили бразилски гости в България.

Ден седми – 27 октомври (неделя)

Последният ден на Треме Тера в България беше посветен изцяло на Античния театър в Пловдив – мястото, което най-силно впечатли младежите. Величествената сцена на театъра покори сърцата им и още щом я видяха пожелаха да изиграят нещо на

нея. По сценарий на Жоал групата набързо успя да спретне една съвсем импровизирана постановка на сцената, която беше изгледана и аплодирана от туристите, посещаващи в същия момент театъра. След постановката групата искаше да запечата в съзнанието си възможно най-много от това велико място и се отдаде на кратка разходка сред необятния античен театър под лъчите на жаркото октомврийско слънце. Това, което си пожелаха младежите от Бразилия след обиколката на театъра беше при следващото им идване в България да изнесат едно истинско представление именно на тази сцена.

Денят продължи с дълга и последна разходка на младежите по главната улица на Пловдив, която в почивния ден буквално беше оживяла от стотиците хора излезли да се порадват на хубавото време. Последната точка, която трябваше да посетим преди Треме Тера да поеме своя път обратно към Германия и след това към родната

Бразилия беше „Кухнята на рая“, където за последен път щяхме заедно да похапваме от вкусните гозби на ресторанта. Този обяд обаче не беше толкова забавен като останалите, тъй като всеки един от нас знаеше, че ще ни бъде последен и всеки ще трябва да поеме по пътя си.

Веднага след обяда се отправихме към хостела, от където автобусът трябваше да вземе групата и да отпътуват за София. Шофьорът вече беше там и единственото, което ни оставаше беше да си кажем „довиждане“, с надеждата, че в най-скоро време Треме Тера отново ще посети България.

Така завърши толкова кратката и незабравима за всички една седмица на група Треме Тера в България. Надяваме се, че сме успели да направим престоят им Пловдив много приятен и сме отговорили на техните очаквания. Ще се радваме да си спомнят за България с много усмивки и хубави спомени.

CULTURA DE RESISTÊNCIA